

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 14 november 2008 in zaak nr. 08/38789 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 oktober 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 november 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 november 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft zij daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

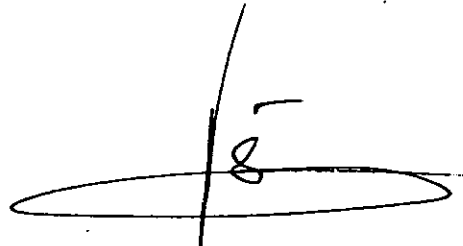
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 december 2008

345.

Verzonden: 15 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

6

Postadres Postbus 57
2000AB HAARLEM

Regio Kennemerland
Kerpsonderdeel 12 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door R.D. Lutik
Telefoon 023 - 512 21 73
Fax 023 - 512 92 90
V-nummer / Zaak / Zaak - 29/10/2008
Datum 29/10/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Kennemerland		
De wettelijke basis		
Uitsluitingsdatum		
Aanvang		
Indicatie van de maatregel	30 OKT. 2008	
Indicatie van de maatregel	datum	aanvang
Indicatie van de maatregel	datum	aanvang

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Rudolf Dirk Lutik, inspecteur van het regionaal politiekorps Kennemerland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdelinge, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Viëtnam
Nationaliteit(en) : Onbekend, Viëtnamese
Geslacht : vrouwelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Haarlem
Datum : 29/10/2008
Tijd : 16:50 uur.

V.nr:

Pagina 1 van 2

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
R.D. Lutik

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdelinge uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 08/38789 VRONTN

uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59
Vreemdelingenwet 2000 (Vw) van de enkelvoudige kamer d.d. 14 november 2008

inzake

geboren op _____, van Vietnamese nationaliteit,
eiseres, verblijvende in het Detentiecentrum te Zeist,
gemachtigde: mr. M.L. Vennik, advocaat te Amsterdam,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. K. Bijkerk, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie-
en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Verweerder heeft op 29 oktober 2008 aan eiseres met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw opgelegd.

1.2 Eiseres heeft hier tegen op 30 oktober 2008 beroep ingesteld bij deze rechtbank. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw strekt dit beroep tevens tot toekenning van schadevergoeding.

1.3 Het geding is behandeld ter zitting van 10 november 2008, waar eiseres is verschenen. Eiseres en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw verklaart de rechtbank het beroep gegrond en beveelt zij de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan, indien zij van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de Vw dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.2 Eiseres heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel van bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen. Daartoe heeft zij aangevoerd dat het binnentreden in de woning in strijd is geschied met artikel 1, leden 1 en 4, van de Algemene wet op het binnentreden (Awbi), nu zij geen toestemming heeft verleend de woning te betreden en de verbalisant zich niet heeft gelegitimeerd. Het binnentreden heeft voorts volgens eiseres niet plaatsgevonden op grond van de Vw. Eiseres heeft derhalve zeker geen toestemming gegeven de woning te betreden ter uitoefening van de bevoegdheden toegekend in die wet. Verder valt niet in te zien waarom de verbalisant zich genoodzaakt zag om eiseres naar haar nationaliteit en verblijfsrechtelijke status te vragen. Eiseres heeft voorts gesteld dat, nu uit het proces-verbaal

zaaknummer: AWB 08/38789 VRONTN

blad 3

de hand van informatie uit de Basis Voorziening Vreemdelingen is gebleken dat zij onrechtmatig in Nederland verbleef, na strafrechtelijke heen-zending vreemdelingrechtelijk is opgehouden.

2.7 De rechtbank stelt vast dat de gronden van de maatregel niet zijn betwist.

2.8 Met betrekking tot het zicht op uitzetting overweegt de rechtbank dat op 5 november 2008 een laissez passeraanvraag voor Vietnam is ingevuld, welke op diezelfde dag is doorgestuurd naar de laissez passerafdeling van de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V). Verweerder heeft ter zitting toegezegd dat deze week contact zal plaatsvinden tussen de DT&V en de Internationale Organisatie voor Migratie, waarbij zal worden besproken wat er verkeerd is gegaan bij het eerder aan eiseres door de Vietnamese autoriteiten verleende laissez passer. De rechtbank is van oordeel dat dit overleg kan worden afgewacht. Gelet op het voorgaande is naar het oordeel van de rechtbank thans sprake van voldoende zicht op uitzetting.

2.9 Gelet op het vorenoverwogene is de rechtbank van oordeel dat de toepassing noch tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring ten aanzien van eiseres in strijd is met de Vw. Evenmin is gebleken dat bij afweging van alle daarbij betrokken belangen de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank overweegt hiertoe dat verweerder in de gronden van de maatregel, die niet zijn betwist, geen aanleiding heeft hoeven zien een lichter middel toe te passen.

2.10 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden. De opheffing van de maatregel van bewaring wordt niet bevolen. Gelet hierop bestaat evenmin grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.11 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

zaaknummer: AWB 08/38789 VRONTN

blad 4

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

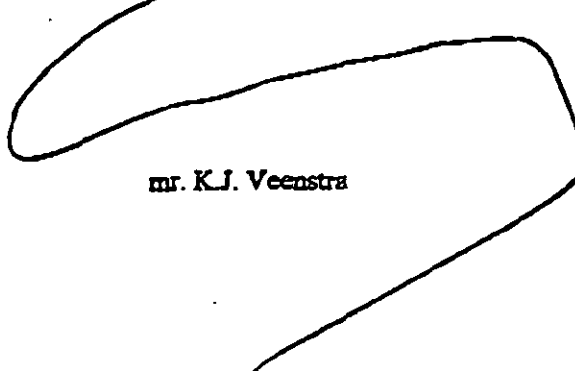
Aldus vastgesteld door mr. K.J. Veenstra en in het openbaar uitgesproken op 14 november 2008.

De griffier:

mr. A.E. Veldhoen

De rechter:

mr. K.J. Veenstra

afschrift verzonden op: 14 NOV. 2008

Rechtsmiddel

Ingevolge artikel 95 van de Vw staat tegen deze uitspraak binnen een week na de dag van bekendmaking hiervan voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten.

De uitspraak van de rechtbank is bindend tussen partijen. Die binding heeft ook betekenis bij een eventueel vervolg van deze procedure, bijvoorbeeld indien het beroep gegrond wordt verklaard en verweerder een nieuw besluit moet nemen. Als een partij niet met hoger beroep opkomt tegen een oordeel van de rechtbank waarbij uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een standpunt van die partij is verworpen, staat de bestuursrechter die partij in beginsel niet toe dat standpunt in een latere fase van de procedure opnieuw in te nemen.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
21 NOV 2008	
ZAAK:	
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

De Vilder
(Advocaten)

**HOGER BEROEPSCHRIFT TEGEN DE UITSPRAAK VAN DE
VREEMDELINGENKAMER DEN HAAG, NEVENVESTIGING UTRECHT D.D. 14
NOVEMBER 2008**

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State,

geeft eerbiedig te kennen:

Mevrouw _____ hierna te noemen: _____ geboren op _____ van Vietnamese nationaliteit, thans verblijvende in de P.I. te Zeist, te dezer zake domicilie kiezende te (1076 CG) Amsterdam aan het Stadionplein 25 ten kantore van de maatschap De Vilder advocaten, van wie mr. M.I. Vennik, advocaat te Amsterdam, voor appellante als gekozen raadvrouw optreedt. Mr. Vennik is bepaaldelijk gevolmachtigd dit hoger beroepschrift namens Hoang in te dienen en te ondertekenen.

Op 29 oktober 2008 is _____ ; in bewaring is gesteld. Op 10 november jl. is het beroepschrift ter openbare terechtzitting behandeld. Bij uitspraak van 14 november jl. heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard en het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afgewezen (productie 1). _____ kan zich niet met deze uitspraak verenigen en voert daartegen de volgende grieven aan.

Grief 1:

De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat de binnentreding niet onrechtmatig was.

Toelichting:

In 2.4 overweegt de rechtbank:

“Niet gebleken is dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring niet in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten. Met betrekking tot het betoog van eiseres dat de verbalisant zich niet heeft gelegitimeerd of om toestemming heeft gevraagd voordat hij de woning is binnengegaan, overweegt de rechtbank dat

De Vilder (Advocaten)

niet in geschil is dat eiseres niet de bewoner van de betreffende woning is, nu zij heeft verklaard dat zij slechts één nacht in deze woning verbleef omdat zij bij een vriendin logeerde. Reeds om die reden is ten aanzien van eiseres het binnentreden niet onrechtmatig, nu artikel 1, vierde lid, van de Awbi blijkens de duidelijke tekst ervan uitsluitend het huisrecht van de bewoner beschermt."

De gang van zaken blijkt als volgt uit een proces-verbaal van bevindingen welke zich in het dossier bevindt (Productie 2). De verbalisant heeft aangebeld bij de woning en op de deur geklopt. Hier werd niet op gereageerd en de verbalisant zag aan de achterzijde gordijnen wapperen. Daarna werd hij door een vrouw aangesproken door de brievenbus. Zij gaf aan geen sleutels te hebben. Op het verzoek van de verbalisant heeft zij toen het slaapkamerraam geopend. Hierop heeft de verbalisant zich kennelijk toegang tot de woning verschaft, uitgelegd wat de reden van zijn komst was. Daarop heeft volgens het proces-verbaal aangegeven dat hij op zoek mocht gaan naar de Pool.

De verbalisant heeft echter niet expliciet toestemming gevraagd aan om de woning te betreden. Ook heeft de verbalisant zich niet gelegitimeerd, zoals artikel 1 lid Awbi wel vereist. Deze toestemming is dan ook niet door haar verleend. Dat zij volgens het pv zou hebben aangegeven dat de verbalisant in de woning mocht kijken naar de Pool doet daar niet aan af. De verbalisant bevond zich immers al in de woning en hij had zichzelf de toegang op een ongebruikelijke (en wellicht intimiderende) wijze verschaft. Dat het raam zelf heeft opengemaakt, doet daar ook niet aan af.

De verbalisant heeft ook nooit gevraagd of zij de bewoner was van het pand, noch heeft de verbalisant gevraagd of een/de bewoner op dat moment aanwezig was. Dat op een later moment (de verbalisant was immers al binnen) verklaard sinds één dag te logeren op voornoemd adres, maakt het voorgaande niet anders. Een en ander dient vóór de binnentreding te geschieden.

Derhalve:

- Is niet gevraagd of de bewoner van het pand was;

De Vilder (Advocaten)

- is niet naar andere bewoners gevraagd;
- is aan niemand toestemming gevraagd de woning te betreden en deze toestemming is dan ook niet verleend;
- is komen vast te staan dat de verbalisant zich niet heeft gelegitimeerd en uiteindelijk zonder machtiging is binnengetrepen zonder dat toestemming van de bewoner bleek;
- is het doel niet op een behoorlijke wijze bekendgemaakt. Immers, niet is aangegeven dat de binnentreding bedoeld was ter aanhouding van de Poolse man in het kader van een strafrechtelijk onderzoek. Slechts werd gezegd (toen de verbalisant al binnen was) dat hij op zoek was naar een Pool.

Het binnentreden is in strijd met art. 1 leden 1 en 4 Awbi, en derhalve onrechtmatig, geschied.

De rechtbank is hier ten onrechte aan voorbij gegaan.

Grief 2

De rechtbank is er ten onrechte van uit gegaan dat de staandehouding van Hoang heeft plaatsgevonden in het kader van de uitoefening van de algemene politietoek.

Toelichting:

De rechtbank overweegt in r.o. 2.5:

“De rechtbank overweegt voorts dat uit het proces-verbaal van bevindingen van 29 oktober 2008 volgt dat verbalisant in verband met de steekpartij, gepleegd door een Poolse man, een onderzoek heeft ingesteld, teneinde deze persoon aan te houden, op het adres te omdat hij waarschijnlijk op dit adres zou verblijven. Nadat de verbalisant deze Poolse man niet had aangetroffen in de woning, heeft hij eiseres in de woning in dat verband naar haar identiteitsbewijs gevraagd. Naar het oordeel van de rechtbank kan uit deze gang van zaken

De Vilder (Advocaten)

worden afgeleid dat de verbalisant eiseres in het kader van de uitoefening van de algemene politietaak naar haar identiteitsbewijs heeft gevraagd."

Nergens in het proces-verbaal staat dat in het kader van de algemene politietaak naar haar identiteit is gevraagd. In welk kader dit wel is geschied, staat nergens in het proces-verbaal gerelateerd. zelf was het zoals gezegd niet bekend in welk kader de verbalisant de Poolse man zocht. Ook is niet gevraagd of zij de Poolse man kende.

Het valt derhalve niet in te zien waarom de verbalisant zich genoodzaakt zag om naar haar nationaliteit en verblijfsrechtelijke status te vragen. In het proces-verbaal van aanhouding wordt wel gesproken van verdachte, uit niets blijkt dat zij van een strafbaar feit werd verdacht. Dat zij geen ID documenten kon tonen, bleek pas achteraf. Dat feit kan een onrechtmatige binnentreding en een onrechtmatige staandehouding uiteraard niet helen.

Nu uit het proces-verbaal niet eenduidig volgt o.g.v. welke wettelijke bevoegdheid naar haar identiteit, nationaliteit en verblijfsstatus is gevraagd, dient het ervoor te worden gehouden dat deze vragen zijn gesteld in het kader van de Vw 2000. Uit het proces-verbaal, noch uit de overige stukken, kan worden opgemaakt wat het redelijk vermoeden van illegaal verblijf van was zodat de staandehouding ook om deze reden onrechtmatig was.¹

Een belangenafweging dient in het voordeel van eiseres uit te vallen nu zij niet heeft gefrustreerd en zij tevens niet ongewensverklaard is.

De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat het strafrechtelijke kader van de staandehouding zou blijken uit het proces-verbaal, zodat dit niet ter toetsing voor zou liggen.

De staandehouding lag om voornoemde reden wel ter toetsing. Ook de onderbreking van aanwending van bevoegdheden (gezien de aanhouding uiteindelijk o.g.v. artikel 447^e Sr) maakt dit

¹ Zie rechtbank 's-Gravenhage zp Amsterdam van 7 maart 2008, A WB 08 06565.

De Vilder (Advocaten)

niet anders. verwijst naar een uitspraak van de rechtbank zitting houdende te Amsterdam van 29 november 2007 (07/43317);

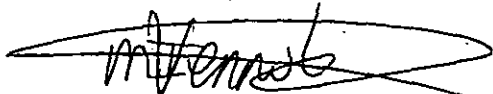
"In de rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is aangegeven dat wanneer sprake is van een feitelijke onderbreking tussen de aanwending van de bevoegdheid tot staandehouding en de aanwending van de bevoegdheid tot ophouding en inbewaringstelling, de rechtbank in het kader van de inbewaringstelling geen oordeel meer kan geven over de rechtmatigheid van de staandehouding. Van een feitelijke onderbreking is geen sprake in een situatie als deze waarin uitsluitend op basis van de vreemdelingrechtelijke staandehouding strafrechtelijke aanhouding plaatsvindt wegens het niet tonen van een identiteitsbewijs en de vreemdeling vervolgens aansluitend vreemdelingrechtelijk wordt opgehouden."

De overwegingen van de rechtbank zijn dan ook onbegrijpelijk en de uitspraak van de rechtbank kan om deze reden niet in stand blijven.

REDENEN WAAROM:

Appellante uw raad verzoekt het hoger beroepschrift gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en de het beroep alsnog gegrond te verklaren onder toekenning van schadevergoeding.

Amsterdam, 21 november 2008

M.I. Vennik, advocaat-gemachtigde